

med, at andre historiske og legitime interesser i at bevare Europas sikkerhed anerkendes.

Krones forhandlingerne mellem de fire magter med held, ser vi gerne ordninger, hvorefter den indgåede aftale bringes ind under FNs auspicer. Tanken om at flytte et af FNs organer til Berlin bør også overvejes. Det kunne have nyttige psykologiske virkninger, om verdensorganisationen var nærværende i Berlin — deler den atmosfære, som byens borgere lever i — og om Berlin i stedet for at være et spændingspunkt kunne blive et midtpunkt for konstruktivt internationalt samarbejde.

Hr. præsident, intet har i årene efter 2. verdenskrig optaget verdens folk mere end bestræbelserne på at afskaffe krig, og mere end nogen sinde ser folkene på vor tyngede klode hen til denne forsamling i håbet om, at den må få held til at yde et væsentligt bidrag til gennemførelse af en nedrustning.

Efter at nedrustningsforhandlingerne nu i mere end ét år har været inde i et dødvande, synes nye muligheder at dukke op.

Vi hilser den „fælleserklæring om aftalte principper for nedrustningsforhandlinger“ velkommen, som i sidste uge blev udsendt af lederne af den amerikanske og den sovjetiske delegation. Denne erklæring udtrykker i princippet enighed om de nødvendige elementer, som må indgå i en realistisk nedrustningsordning, herunder oprettelsen af en fredsstyrke under FN.

Det nye forslag, som præsident Kennedy fremsatte i mandags, om ufortøvet at genoptage nedrustningsforhandlinger og om at fortsætte disse, indtil et samlet program for fuldstændig og almindelig nedrustning er blevet opnået, er et yderligere og meget betydningsfuldt skridt. Det er rigtigt, at tiden er mere end moden til at nå videre end til enighed om principper — vi må nå frem til enighed om konkrete planer.

På baggrund af fælleserklæringen og præsident Kennedys nye konstruktive nedrustningsprogram ser jeg et glimt af håb for genoptagelsen af omfattende forhandlinger.

Min regering er af den overbevisning, at denne forsamling har et meget stort ansvar for, at der tilvejebringes enighed om, hvorledes nedrustningsforhandlingerne bør gennemføres.

Hovedårsagen til, at nedrustningsforhandlingerne indtil nu har været resultatløse, er frygt for, at man på vejen fra et trin i nedrustningen til det næste vil risikere, at den magtbalance, der i øjeblikkets verden er fredens reelle garant, skal blive forrykket. Det må være muligt at tilrettelægge en nedrustningsplan således, at begge parter kan føle sig overbevist om, at der ikke ved overgang fra en fase til den næste i nedrustningen sker nogen forskydning af magtbalancen. Dette vil kræve omhyggelige forberedelser på ekspertplan. Det må overlades til eksperter at give detaljerede og kontrollerbare anvisninger på, hvorledes magtbalancen kan fastholdes igennem hele afrustningsperioden. Det er den danske regerings opfattelse, at en sådan sagkyndig bistand ville kunne gøre nedrustningsforhandlinger mere realistiske, end de hidtil har været.

Så længe de mest betydningsfulde militære magter ikke er nået til enighed om en omfattende nedrustningsplan, har de mindre lande deres del af ansvaret for at overveje, på hvilken måde de måtte kunne fremme den fælles sag. Under den 15. plenarforsamling erklærede Danmark sig rede til at overveje at åbne Grønland for inspektion som led i en gensidig og afbalanceret inspektionsordning. Dette tilbud står stadig ved magt. Vi mener, at et internationalt hold, som på gensidighedsbasis kunne få lejlighed til at gennemføre inspektion på begrænsede områder, ville have gode muligheder for at høste praktisk erfaring af værdi ved planlægning af et mere omfattende inspektionssystem. Jeg vil i denne forbindelse gerne tilføje, at Danmark vil være rede til inden for vore muligheder at stille teknisk videnskabeligt og militært udstyr og personel til rådighed til at gennemføre et hvilket som helst program, som måtte være gensidigt acceptabelt som en hensigtsmæssig delvis nedrustningsforanstaltning.

Jeg vil gerne slutte mine bemærkninger om nedrustningsspørgsmålet med et par betragtninger om spørgsmålet om kernevåbenforsøg.

Da vi mødtes her for et år siden, var det i det oprigtige håb, at Genèveforhandlingerne om indstilling af kernevåbenforsøg ville føre til en aftale som et første skridt på vejen mod international afspænding og således berede jorden for yderligere nedrust-